

خیلواکی

استقلال

www.esteqtaal.net

جمعه ۲۰ دسامبر ۲۰۲۴

از منابع دیگر

تاریخ حافظه قوی دارد

قسمت بیست و یکم

بخش اول

مروری بر کارنامه امیر اسماعیل خان در خلافت هرات

در روز های که اسماعیل مردم را تشویق به جهاد می کرد، پسرش میرویس را به خاطر تحصیلات عالی به فرانسه فرستاده بود. این سخن بالای تمامی سران جهادی صدق می کند که پسران و دختران خود را از پول و خون ملت مظلوم بخارج از کشور به تحصیل فرستادند و مردم بیخبر را تشویق به جنگ و همدیگر کشی نمودند. به همین خاطر کسی به یاد ندارد که اولاد و یا اقارب سران جهادی در جریان جنگ کشته شده باشد. تمام نورچشمی های سران جمعیت و شخص برهان الدین ربانی، از فاطمه ربانی گرفته تا صلاح الدین ربانی، شجاع ربانی، جلال ربانی و غیره در بهترین پوهنتون های امارات متحده و لندن تحصیلات عالی کردند و با ناز و نعمت کلان شدند اما برای مردم حرف از جهاد و مقاومت می زدند و همان طوری که میدانیم برادران احمد شاه مسعود تا آخرین روزها در فرانسه و لندن مصروف عیاشی و عیش و نوش و تجارت زمرد و لاجورد بودند و فامیل و بستگان یونس قانونی در لندن در بهترین محله و قصر زندگی دارند و مردم پنجشیر را هر روز با اقوام دیگر در جنگ و کش و گیر تشویق و ترغیب مینمایند.

حس خود خواهی و جاه طلبی اسماعیل بیشتر از سائرین است- صاحب منصبی که در فرقه میدان هوایی شیندند در سال های ۱۳۷۴-۱۳۷۲ ایفای وظیفه می نمود گفت: ما به طرفداری اسماعیل خان در ساحة آب خرما با طالبان درگیر جنگ بودیم که یکی از روزها اسماعیل خان افراد خود را در منطقه شوز (شاه حوض) طرف شمال آب خرما جمع کرد و به سخنرانی پرداخت. تمام حرفهائش روی کلمه جهاد متمرکز بود، همه را تشویق به جنگ علیه طالبان می کرد و می گفت این جهاد برحق

است و هرکس درین جنگ شهید شود از نعمت های فراوان جنت برخوردار می گردد. بعد صاحب منصب نسبتاً مسن دست خود را بلند کرد و پرسید این جنتی را که شما می گوئید تنها برای اولاد غریب ساخته شده یا برای دیگران هم است. اسماعیل خان گفت نی جنت برای همه است. صاحب منصب گفت شما که این اندازه قدر جهاد و جنت را می دانید و تشویق می کنید که مردم خود را به کشتن بدهند، پس میرویس جان پسر خود را نیز از فرانسه بخواهید تا در جهاد سهم بگیرد و از نعمت های جنت بهره مند شود. این حرف صاحب منصب به مزاج اسماعیل خان خوش نیامد و با خشم تمام نزدیک صاحب منصب شده او را به سیلی زده توهین کرد و گفت که تو به حرف زدن خود نمی فهمی.

در زمان اقتدار اسماعیل در هرات، خود را والی نه، بلکه امیر جنوب غرب می خواند. و در زمان امارتش دیدیم که به سبک طالبان چه فضای خفقان را مستولی ساخته بود. همه به خاطر دارند که تحت اداره او دختری اگر با پسر نامحرم در شهر گیر می افتاد فوری برای معاینه بکارت به شفاخانه انتقال داده می شد. وی زیر همین نام، تمام درآمد و امکانات هرات (علاوه از عواید دو بندر مهم و مشهور اسلام قلعه و تورغندی)، عایدات و مالیات جایزهای مردم و شاروالی و غیره را به میل خود صرف می نمود و تا مدتی که والی هرات بود به دولت مرکزی سهمی ازین پول نمی داد و یا هم چیزی ناچیز میداد. همین خودسری ها و روابط پنهانش با دولت جبار ایران بود که باعث شد باداران خارجی اش طی عملیات برق آسا افرادش را خلع سلاح نموده از گوش خودش کشیده به کابل انتقالش دهند.

امیر صاحب که از نام جهاد و شهیدان بیشترین سوء استفاده را می کرد، عملاً به شهدای گمنام وطن ارزشی قایل نبود و نیست. اما برای پسرش میرویس که در یک درگیری شخصی با ظاهر نائب زاده به خاطر عیاشی هایش کشته شد، چندین جریب زمین بیت المال را غصب کرده مقبره پر زرق و برق ساخته و دهها قبر مربوط اهالی هرات را بخاطر کشیدن سرک الی باغی که در آن پسرش دفن است تخریب کرد. گفته می شود حدود یک میلیون دالر صرف مقبره پسرش نموده است اما مردم مظلوم را از یاد و بود مرده های شان که شاید زمانی قهرمانان جنگ ملی بودند، محروم ساخت. (او به صورتی انتقام پسرش را نیز گرفت و ظاهر نائب زاده در مسیر راه مزار - کابل ظاهراً در حادثه ترافیکی بصورت مرموزی کشته شد). امیر صاحب جهادی به این هم اکتفا نکرد و چون خود خواهی اش حد و مرز نمی شناسد، چندین کوچه و جاده و بانک خون را بنام پسر عیاشش نامگذاری نمود،

در حالیکه برای دیگر شهدا نه بنای یاد و بودی ساخت نه مقبره های شان را احاطه کرد و نه کدام جاده و سرکی را بنام شان ثبت نمود.

به گفته عزیزالله لودین رئیس مبارزه با فساد اداری آن زمان، او به ارزش ده ها میلیون دالر جایداد عامه را نیز غصب نموده بود، اما از آنجائیکه اسماعیل یک مهره دولت پوشالی کرزی بود و امریکا به این چنین افراد خود فروخته نیاز داشت، مثل فراوان موارد دیگر فساد رهبران جهادی، روی این فساد و چپاول او نیز پرده انداخته شد و قضیه مسکوت گذاشته شد. بعد از سقوط دولت نجیب، تورن اسماعیل هرات را متصرف شد و نتیجه سالها مبارزه و جانبازی مردم را قاپید و با یک مشت قومندانچه ها و اعضای خانواده اش به پول های افسانوی دست یافتند.

اسماعیل چندین سال به شکل غیرمسلکی در وزارت ناکام آب و برق وزید بود. این درحالی بود که در این پست حرکات غیرمسلکی و منافی منافع و ارزش های ملی از او سرزده بود. طور مثال امیر صاحب زمانی فرموده بود که طی چهل روز مشکل برق پایتخت را حل می کند، درحالیکه هرگز مشکل برق کابل حل نگردید. در ضمن او صدها میلیون دالرا برای آوردن برق وارداتی که هر لحظه امکان قطع آن موجود است صرف نمود اما هیچ کاری برای ساختن بندها برای مهار آب سرشار افغانستان و تولید برق ننمود.

تعصب و گرایشات سمتی، قومی و لسانی اسماعیل خان زبازد عام و خاص است. در حالی که ولایات نیمروز، فراه و هرات هم مرز ایران اند، در دو ولایت (هرات و نیمروز) از ایران برق وارد نموده و به کسانی توزیع نمود، ولی با مردم فراه عقده ئی برخورد کرده و تا امروز مطلقاً از برق دولتی محروم می باشند. مردم این ولایت مجبورند در بدل فی کیلو وات ۵۰ الی ۶۰ افغانی از برق جنراتوری استفاده نمایند.

اسماعیل خان در مسلک نظامی خود نیز چندان وارد نبود و در نتیجه بلند پروازی های نظامیش مردم زیادی را به کشتن داد و حتی خودش هم اسیر طالبان گردید. وی زمانی که با طالبان درگیر جنگ گردید آنان ولایات قندهار، هلمند، نیمروز و فراه را اشغال کرده بودند و خط مقدم بین او و طالبان منطقه آب خرما (ساحه ای بین فراه رود و شیندند) گردید و مدتی درین منطقه باهم جنگیده بعد طالبان عقب نشینی و تا ولسوالی گرشک رفتند. اسماعیل بدون این که توازن قوای خود و دشمن را بداند، دوری و فاصله هرات تا گرشک را محاسبه کند و یا شناختی از ماهیت طالبان داشته باشد، عجولانه آنان را تا ولسوالی مذکور تعقیب کرد. بعداً روشن شد که طالبان عقب نشینی تاکتیکی

نموده با تجدید قوا در این ساحه با یک ضد حمله سنجیده شده و شبخون صف اسماعیل را شکستند که در نتیجه صدها انسان مظلوم که فریب نیرنگ‌های امیر را خورده بودند به کام مرگ رفتند. در این جنگ بود که حدود یک صد جنگجو که از جانب شورای نظار به کمکش آمده بودند، در ساحه توت به چنگ طالبان افتاده و بدون درنگی در زیر پل شاهراه همان منطقه تیرباران شدند. او خودش بدون اینکه به افراد خود توجه نماید با دار و دسته معدودش از راه اسلام قلعه به ایران فرار نمود و در نتیجه هرات بدست طالبان افتاد.

در روزهای که او مردم را تشویق به جهاد می کرد، پسرش میرویس را به خاطر تحصیلات عالی به فرانسه فرستاده بود. این حرف بالای تمامی رهبران جهادی صدق می کند که پسران و دختران خود را از پول و خون ملت مظلوم خارج از کشور به تحصیل روان می کردند و مردم ناآگاه و بیخبر را تشویق به جنگ و همدیگرکشی می نمودند. به همین خاطر کسی به یاد ندارد که اولاد و یا اقارب رهبران جهادی در جریان جنگ کشته شده باشند.

تمامی نورچشمی‌های جمعیت، شخص برهان الدین ربانی، از فاطمه ربانی گرفته تا صلاح‌الدین ربانی، شجاع ربانی، جلال ربانی و غیره در بهترین پوهنتون های امارات متحده و لندن تحصیلات عالی کردند و با ناز و نعمت کلان شدند اما همین ها هم شرم نکرده حرف از «جهاد» و «مقاومت» می زنند و انتظار دارند که مثل پدران شان زیر این نام به مقام و دار و ندار کشورچنگ اندازند. همان طوری که میدانیم برادران احمد شاه مسعود تا آخرین روزها در فرانسه و لندن مصروف عیاشی و عیش و نوش بودند و فامیل و بستگان یونس قانونی در لندن در بهترین محل و قصر زندگی دارند و مردم پنجشیر را هر روز با اقوام دیگر در جنگ و کش و گیر تشویق و ترغیب مینمایند.

عزیزالله لودین گفت که محمد اسماعیل خان وزیر انرژی و آب در سرقت پول و جایزاد دست دارد. من بخاطر متهم ساختن برخی از افراد در حال حاضر زیر انتقادات شدید قرار دارم. من اسماعیل خان را متهم به فساد کرده ام که مانند وی هیچ وزیر چپه شاخ وجود ندارد، اما حالا ببینید که چه کسی جرأت دارد تا از وی در مورد بپرسد و پول و جایزادی را که به سرقت برده از او دوباره بدست بیاورد. اسماعیل خان در قضیه برداشت میلیونها دالر از یک بانک دولتی در زمان ولایت هرات، استفاده سوء از عواید گمرکات و نیز بستن قرارداد غیر شفاف با برخی از شرکت های ساختمانی، متهم است.

در نامه اداره مبارزه با فساد اداری که پیش از دادن رای اعتماد به وزیران، به پارلمان فرستاده شده بود، آمده است که اسماعیل خان در حدود هفتاد میلیون دالر از یک بانک دولتی برداشته است.

قانون در کشور، تنها برای مردان زورمند چنگال ندارد اما می تواند افراد عادی را مورد پی گیری قرار دهد.

اداره مبارزه با فساد اداری به تاریخ پنج ثور سیزده نود و یک (۱۳۹۱)، محمد اسماعیل وزیر انرژی و آب را به دست داشتن در فساد متهم کرد. لودین گفته بود- من اسماعیل خان را متهم به فساد کرده ام که مانند وی هیچ وزیر چپه شاخ وجود ندارد، اما حالا ببینید که چه کسی جرئت دارد تا از وی در مورد بپرسد و پول و جایدادی را که به سرقت برده، از او دوباره بگیرد.

این در حالیکه با بی نتیجه ماندن و فراموش شدن این دوسیه ها، انتقادات بر ناکارایی و عدم هماهنگی ادارات مبارزه با فساد بیش از پیش افزایش یافته بود.

این پولها زمانی برداشت شده که داکتر اشرف غنی وزیر مالیه بوده است و در همان زمان، اشرف غنی، هیاتی را برای بازپس گیری این پول به هرات فرستاده، اما والی پیشین هرات از تحویل این پول ها به هیئت اعزامی از کابل، خودداری و با هیئت همکاری نکرده است. از سوی دیگر عزیز الله لودین رئیس اداره مبارزه با فساد اداری آن زمان، به خبرگزاری بخی گفت که شماری از وزیران کابینه به اختلاس و غصب جایدادهای دولتی متهم هستند، اما او از گرفتن نام این افراد خود داری کرد. با این حال لودین افزود که صد ها جریب زمین دولتی در شهر هرات از سوی برخی زورمندان غصب شده است. عبدالمجید خان زابلی در زمان صدارت سردار شاه محمود غازی یکی از بانفوذ ترین وزرای کابینه بود و همزمان ریاست تمامی وزرای سکتورهای اقتصادی و مالی کشور را بر عهده داشته است.

گفته می شود که عبدالمجید خان، اساس گذار بانک ملی افغانستان است و سال ها مدیریت هیئت عامل این بانک را به عهده داشته است. زابلی سال های آخر عمرش را در امریکا به سر برد و در اوایل دهه هفتاد در این کشور وفات کرد.

از عبدالمجید خان زابلی صدها جریب زمین در ولایت های هرات، ننگرهار و برخی از شهرهای بزرگ کشور باقی مانده است. عزیزالله لودین، با اشاره به اینکه جایداد های عبدالمجید خان زابلی ملکیت دولت است تأیید کرد که بخش اعظم این جایدادها از سوی برخی زورمندان غصب شده است. به گفته رئیس مبارزه با فساد اداری، کل مساحت خانه عبدالمجید خان زابلی یازده و نیم جریب زمین است که هشت سال پیش از سوی یک هیئت هشت نفری به مبلغ بیست و چهار میلیون دالر قیمت گذاری شده است. لودین تأکید کرد که فرزندان و بازماندگان زابلی با نوشتن نامه ای به حکومت افغانستان گفته اند که تمامی جایدادهای آنان، مربوط به مردم افغانستان است.

هادی و حمید، فرزندان مرحوم عبدالمجید خان زابلی و خانم او گفته اند که بیش از چهارده هزار و هشت صد جریب زمین متعلق به خانواده زابلی، مربوط به وزارت زراعت می شود که از سوی برخی زورمندان غصب شده است. بخشی از جایدادهای زابلی از سوی اسماعیل خان، بخشی به نام سلیم تره کی شاروال هرات و بخش سوم نیز به نام یک خانم قباله شده است. در همین حال محمد رفیق شهیر رئیس شورای متخصصان هرات به خبرگزاری بخی گفت که در حال حاضر، موضوع ملکیت خانه اسماعیل خان از سوی کمیسیون مبارزه با فساد اداری مورد بحث است. به گفته شهیر خانه ای که فعلاً اسماعیل خان در آن زندگی می کند، ملکیت زابلی ها است و بنا به وصیت خود عبدالمجید زابلی، این خانه باید برای معارف و تحصیلات عالی افغانستان وقف شود. شهیر تاکید کرد که در دو دهه اخیر ملکیت این خانه، ظاهراً به نام همسر اسماعیل خان قباله شده است. به گفته محمد رفیق شهیر رئیس شورای متخصصان هرات، اسماعیل خان یک افسر نظامی بود که سرمایه زیادی نداشت، اما اکنون یکی از سرمایه داران بزرگ افغانستان است.

او افزود که اسماعیل خان در هرات و برخی از ولایت های دیگر و نیز در کشور همسایه (ایران) جایداد و سرمایه زیادی دارد. هتل بزرگ استقلال که در منطقه بسیارگران قیمت و با ارزش هرات (گرده پارک در نزدیک ساختمان ولایت) قرار دارد از جمله جایدادهای اسماعیل خان است. اسماعیل خان در دوره ای که والی هرات بود، عواید گمرکات هرات را به مرکز نمی فرستاد و این مساله در همان دوره سر و صداهای زیادی را نیز برپا کرد.

اسماعیل خان سرمایه گذاری های زیادی در بخش های مختلف انجام داده و هنوز کسی نمی داند که سرمایه او، در کجاها قرار دارد. اسماعیل در حالی متهم به اختلاس و غصب جایداد های دولتی در هرات، می شود که ولسی جرگه به شماری از وزرای پیشنهادی کرزی از جمله اسماعیل به عنوان وزیر انرژی و آب رای اعتماد داد.

پس از اینکه این وزرا از پارلمان رای اعتماد گرفتند، داکتر عزیزالله لودین، تاکید کرد که اداره مبارزه با فساد اداری نامه ای به پارلمان فرستاده و موضوع اختلاس و غصب زمین توسط برخی از وزرای پیشنهادی را با این نهاد مطرح کرده است. لودین تاکید کرد که اعضای پارلمان به این مساله توجهی جدی نکرده و به وزیران متهم به اختلاس رای اعتماد دادند. به دنبال مطرح شدن این اتهام، ولسی جرگه اعلام کرد که موضوع رای اعتماد به وزیران متهم به فساد، باز نگری می شود. اسماعیل از چند سال به این سو، از حامیان نزدیک رئیس جمهور کرزی به شمار می رود و چند سال است که به حیث وزیر انرژی و آب در کابینه کرزی کار می کند.

طرح پیشنهادی اسماعیل خان وزیر کابینه حامد کرزی مبنی بر تشکیل شورای مجاهدین و سپردن اداره و امنیت کشور بدست آنان حساسیت های شدیدی را بین مردم برانگیخت چون مردم به تجربه دریافته اند که این قوماندانان خود منبع بدامنی و جنایت بوده و انتظار امنیت از اینان مسخره است. ثانیاً از این طرح بوی جاه طلبی اسماعیل خان بالاست و مردم را به یاد دوره مکر امارت او در غرب افغانستان می اندازد. به همین علت تشویش عمیقی مردم هرات را فرا گرفته است. اسماعیل یک شخص شدیداً عقب مانده و کهنه فکر است. در عصر حاضر که سخن از کمپیوتر و اینترنت و کشف ستاره ها و سیاره ها در میان است، به امیر خوانده شدن خود مباحثات میکند.

ادامه دارد...